

รายงานผลการรับฟังความคิดเห็น
และรายงานผลการวิเคราะห์ผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นจาก
ร่างพระราชบัญญัติอนุรักษและพัฒนาก่อพื้นเมือง พ.ศ.
นายจินดา แสงโสภา กับประชาชนผู้มีสิทธิเลือกตั้งจำนวน ๑๒,๘๒๓ คน เป็นผู้เสนอ

สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

รายงานผลการรับฟังความคิดเห็น
และรายงานผลการวิเคราะห์ผลกระทบที่อาจเกิดจากร่างพระราชบัญญัติ

ส่วนที่ ๑ ข้อมูลพื้นฐานของร่างพระราชบัญญัติ

๑. ร่างพระราชบัญญัติอนุรักษ์และพัฒนาไถ่พื้นเมือง พ.ศ.

☒ กฎหมายใหม่ ☐ แก้ไขเพิ่มเติม ☐ ยกเลิก

๒. หลักการและเหตุผล

๒.๑ หลักการ

ให้มีกฎหมายว่าด้วยการอนุรักษ์และพัฒนาไถ่พื้นเมือง

๒.๒ เหตุผล

โดยที่รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๖๐ มาตรา ๒๕๐ กำหนดให้
องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีหน้าที่และอำนาจดูแลและจัดทำบริการสาธารณะและกิจกรรมสาธารณะเพื่อ
ประโยชน์ของประชาชนในท้องถิ่นตามหลักการพัฒนาอย่างยั่งยืน และประเทศไทยไม่มีกฎหมายเฉพาะเพื่อ
การอนุรักษ์และพัฒนาไถ่พื้นเมือง กรณีจึงสมควรกำหนดให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจัดตั้งศูนย์พัฒนาสาย
พันธุ์ไถ่พื้นเมือง ทำหน้าที่พิจารณาขึ้นทะเบียนไถ่พื้นเมืองของเกษตรกร ดำเนินการร่วมกับสำนักงานปศุสัตว์
จังหวัดและสำนักงานปศุสัตว์อำเภอในการเผยแพร่ความรู้ในการเลี้ยง การป้องกันโรคติดต่อและปรับปรุงสาย
พันธุ์ไถ่พื้นเมืองแก่เกษตรกรให้มีความหลากหลายสอดคล้องกับความต้องการในตลาด ส่งเสริมให้มีการแข่งขัน
ตามประเพณีท้องถิ่น และส่งเสริมให้มีวิสาหกิจชุมชนไถ่พื้นเมือง ซึ่งจะทำให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีส่วน
ร่วมในการดูแลและใช้ประโยชน์จากไถ่พื้นเมืองของประชาชนในท้องถิ่นให้เป็นไปอย่างยั่งยืน จึงจำเป็นต้องตรา
พระราชบัญญัตินี้

๓. ผู้เสนอร่างพระราชบัญญัติ

☐ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ☒ ประชาชนเข้าชื่อเสนอกฎหมาย

นายจินดา แสงโสภา กับประชาชนผู้มีสิทธิเลือกตั้ง จำนวน ๑๒,๘๒๓ คน เป็นผู้เสนอ

ส่วนที่ ๒ การรับฟังความคิดเห็นและสรุปผลการรับฟังความคิดเห็น

๑. ข้อมูลประกอบการรับฟังความคิดเห็น

๑) มีการกำหนดให้เกษตรกรสามารถขอขึ้นทะเบียนไถ่พื้นเมืองในท้องถิ่นของตนต่อศูนย์พัฒนาสายพันธุ์
ไถ่พื้นเมือง

๒) ให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจัดตั้งศูนย์พัฒนาสายพันธุ์ไถ่พื้นเมือง และให้การสนับสนุนและขอ
สนับสนุนงบประมาณในท้องถิ่นของตนเพื่อสนับสนุนการปฏิบัติหน้าที่ของศูนย์พัฒนาสายพันธุ์ไถ่พื้นเมือง

๓) ศูนย์พัฒนาสายพันธุ์ไก่พื้นเมือง มีหน้าที่ในการพิจารณาคำร้องขอขึ้นทะเบียนไก่พื้นเมืองของเกษตรกร การป้องกันโรคติดต่อในไก่พื้นเมือง รวมถึงการอนุรักษ์พัฒนาปรับปรุงพันธุ์ไก่พื้นเมืองให้มีความหลากหลายสอดคล้องกับความต้องการในตลาด ส่งเสริมให้มีการแข่งขันชนไก่ตามประเพณีท้องถิ่น และส่งเสริมให้มีวิสาหกิจชุมชน

๒. ผู้เกี่ยวข้องที่ได้รับหรืออาจได้รับผลกระทบจากร่างพระราชบัญญัติ

- (๒.๑) กระทรวงมหาดไทย
- (๒.๒) กระทรวงเกษตรและสหกรณ์
- (๒.๓) องค์การปกครองส่วนท้องถิ่น
- (๒.๔) กรมปศุสัตว์
- (๒.๕) ประชาชนทั่วไป

๓. ประเด็นการรับฟังความคิดเห็น

- (๓.๑) ท่านเห็นด้วยหรือไม่กับการกำหนดให้องค์การปกครองส่วนท้องถิ่นในแต่ละท้องถิ่นจัดตั้งศูนย์พัฒนาสายพันธุ์ไก่พื้นเมือง โดยที่ไม่รวมถึงองค์การบริหารส่วนจังหวัดเข้ามาเกี่ยวข้อง
- (๓.๒) ท่านเห็นด้วยหรือไม่กับหน้าที่ของศูนย์พัฒนาสายพันธุ์ไก่พื้นเมือง
- (๓.๓) ท่านเห็นด้วยหรือไม่กับการจัดให้มีการขอขึ้นทะเบียนไก่พื้นเมืองในท้องถิ่นของตนต่อศูนย์พัฒนาสายพันธุ์ไก่พื้นเมือง
- (๓.๔) ข้อเสนอแนะอื่น

๔. ระยะเวลาและวิธีการการรับฟังความคิดเห็น

๔.๑ ระยะเวลาในการรับฟังความคิดเห็น วันที่ ๑๑ พฤษภาคม ๒๕๖๔ ถึงวันที่ ๒ ธันวาคม ๒๕๖๔ รวมระยะเวลา จำนวน ๒๑๖ วัน

๔.๒ วิธีการรับฟังความคิดเห็น

(๑) ผ่านระบบเทคโนโลยีสารสนเทศของรัฐสภา www.parliament.go.th

(๒) ส่งประเด็นไปรับฟังผู้ที่เกี่ยวข้องโดยตรง ประกอบด้วย

- (๒.๑) กระทรวงมหาดไทย
- (๒.๒) กระทรวงเกษตรและสหกรณ์
- (๒.๓) องค์การปกครองส่วนท้องถิ่น
- (๒.๔) ประชาชนทั่วไป

๕ สรุปผลการรับฟังความคิดเห็น

๕.๑ ข้อมูลทั่วไปผู้ร่วมแสดงความคิดเห็น

จากระบบเทคโนโลยีสารสนเทศของรัฐสภา www.parliament.go.th จำนวน ๐ ราย
ซึ่งเป็นประชาชนทั่วไป

จากการส่งประเด็นไปรับฟังผู้ที่เกี่ยวข้องโดยตรง

ส่วนราชการ หน่วยงานของรัฐ องค์การเอกชน ที่ได้แสดงความคิดเห็นมี จำนวน ๕ ราย
ประกอบด้วย

- ๒.๑ กระทรวงมหาดไทย
- ๒.๒ กรมปศุสัตว์
- ๒.๓ องค์การปกครองส่วนท้องถิ่น
- ๒.๔ ประชาชนทั่วไป

๕.๒ ผลการรับฟัง

ผลการรับฟังผ่านระบบเทคโนโลยีสารสนเทศของรัฐสภา www.parliament.go.th
และจากการส่งประเด็นไปรับฟังผู้ที่เกี่ยวข้องโดยตรง สรุปได้เป็นรายประเด็นดังนี้

๑. ท่านเห็นด้วยหรือไม่กับการกำหนดให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในแต่ละท้องถิ่นจัดตั้ง
ศูนย์พัฒนาสายพันธุ์ไก่พื้นเมือง โดยที่ไม่รวมถึงองค์การบริหารส่วนจังหวัดเข้ามาเกี่ยวข้อง

เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย
-	- ควรเป็นหน้าที่ของกรมปศุสัตว์

ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

๒. ท่านเห็นด้วยหรือไม่กับหน้าที่ของศูนย์พัฒนาสายพันธุ์ไก่พื้นเมือง

เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย
-	- ควรเป็นหน้าที่ของกรมปศุสัตว์

๓. ท่านเห็นด้วยหรือไม่กับการจัดให้มีการขอขึ้นทะเบียนไถ่พื้นเมืองในท้องถิ่นของตนต่อศูนย์พัฒนาสายพันธุ์ไถ่พื้นเมือง

เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย
- การขึ้นทะเบียนพันธุ์ไถ่พื้นเมือง โดยให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีหน้าที่ในการสนับสนุนและขอสนับสนุนงบประมาณในท้องถิ่นของตน มีวัตถุประสงค์ให้ความคุ้มครองและอนุรักษ์พันธุ์ไถ่พื้นเมือง อันจะก่อประโยชน์ให้แก่ท้องถิ่นเป็นอย่างมากและยั่งยืน	- ควรเป็นหน้าที่ของกรมปศุสัตว์

๔. ข้อเสนอแนะอื่น

เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย
-	-

ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

ร่างพระราชบัญญัติอนุรักษ์และพัฒนาไถ่พื้นเมือง พ.ศ. มีความซ้ำซ้อนกับร่างพระราชบัญญัติส่งเสริมและอนุรักษ์พันธุ์สัตว์พื้นเมือง พ.ศ. ที่อยู่ระหว่างการพิจารณาของกรมปศุสัตว์ ดำเนินการตามที่นายกรัฐมนตรีได้มีคำสั่งให้กระทรวงเกษตรและสหกรณ์รับร่างพระราชบัญญัติกลับไปทบทวนร่วมกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

หากร่างพระราชบัญญัติอนุรักษ์และพัฒนาไถ่พื้นเมือง พ.ศ. กำหนดให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นให้การสนับสนุนงบประมาณ ควรมีการอุดหนุนงบประมาณและบุคลากรที่มีความสามารถเฉพาะด้านเพื่อสนับสนุนการปฏิบัติหน้าที่ของศูนย์พัฒนาสายพันธุ์ไถ่พื้นเมือง

ส่วนที่ ๓ รายงานผลการวิเคราะห์ผลกระทบอันเกิดจากร่างพระราชบัญญัติ

๑. ความเป็นมา สภาพปัญหา ความจำเป็นที่จะต้องตราพระราชบัญญัติ

โดยที่รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๖๐ มาตรา ๒๕๐ กำหนดให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีหน้าที่และอำนาจดูแลและจัดทำบริการสาธารณะและกิจการสาธารณะเพื่อประโยชน์ของประชาชนในท้องถิ่นตามหลักการพัฒนาอย่างยั่งยืน และประเทศไทยไม่มีกฎหมายเฉพาะเพื่อการอนุรักษ์และพัฒนาไถ่พื้นเมือง กรณีจึงสมควรกำหนดให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจัดตั้งศูนย์พัฒนาสายพันธุ์ไถ่พื้นเมือง ทำหน้าที่พิจารณาขึ้นทะเบียนไถ่พื้นเมืองของเกษตรกร ดำเนินการร่วมกับสำนักงานปศุสัตว์จังหวัดและสำนักงานปศุสัตว์อำเภอในการเผยแพร่ความรู้ในการเลี้ยง การป้องกันโรคติดต่อและปรับปรุงสายพันธุ์ไถ่พื้นเมืองแก่เกษตรกรให้มีความหลากหลายสอดคล้องกับความต้องการในตลาด ส่งเสริมให้มีการแข่งขันตามประเพณีท้องถิ่น และส่งเสริมให้มีวิสาหกิจชุมชนไถ่พื้นเมือง ซึ่งจะทำให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีส่วนร่วมในการดูแลและใช้ประโยชน์จากไถ่พื้นเมืองของประชาชนในท้องถิ่นให้เป็นไปอย่างยั่งยืน จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

๒. ความสอดคล้องของร่างพระราชบัญญัติ

- ☒ รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย มาตรา ๕๔ มาตรา ๔๓ (๑) มาตรา ๕๗ (๑)
- ☒ ยุทธศาสตร์ชาติ ประเด็น (๑๒) ๔. ประเด็นยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างความสามารถ

ในการแข่งขัน

๔.๑ การเกษตรสร้างมูลค่า ประเทศไทยเป็นหนึ่งในผู้เล่นสำคัญด้านการผลิตและการค้าสินค้า เกษตรในเวทีโลกด้วยพื้นฐานทางพืชเกษตรเขตร้อน และมีข้อได้เปรียบด้านความหลากหลายทางชีวภาพ ที่สามารถพัฒนาต่อยอดโครงสร้างธุรกิจการเกษตรด้วยการสร้างมูลค่าเพิ่ม เน้นเกษตรคุณภาพสูง และขับเคลื่อนการเกษตรด้วยเทคโนโลยีและนวัตกรรม ที่ให้ความสำคัญกับการเพิ่มผลผลิตการผลิตทั้งเชิงปริมาณและมูลค่า และความหลากหลายของสินค้าเกษตร เพื่อรักษาฐานรายได้เดิมและสร้างฐานอนาคตใหม่ที่สร้างรายได้สูง ทั้งเกษตรอัตลักษณ์พื้นถิ่น เกษตรปลอดภัย เกษตรชีวภาพ เกษตรแปรรูป และเกษตรอัจฉริยะ เพื่อให้เกษตรกรมีรายได้สูงขึ้น

☒ แผนการปฏิรูปประเทศด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม รัฐจะต้องมุ่งเน้นการยกระดับคุณภาพระบบข้อมูลความหลากหลายทางชีวภาพของประเทศ เพื่อการอนุรักษ์ คัดกรองพัฒนาพันธุ์ไก่พื้นเมือง เพื่อใช้ประโยชน์ และแบ่งปัน ผลประโยชน์ที่เป็นธรรมเพื่อสร้างความพร้อมในการเชื่อมโยงข้อมูล และแลกเปลี่ยนข้อมูลให้มีข้อมูล หลายมิติ นำไปสู่การใช้ข้อมูลเพื่อขับเคลื่อนการใช้ประโยชน์ความหลากหลายทางชีวภาพ

๓. ประโยชน์ที่ประชาชนและสังคมจะได้รับ

เมื่อร่างพระราชบัญญัตินี้ประกาศใช้จะก่อให้เกิดการจัดตั้งศูนย์พัฒนาสายพันธุ์ไก่พื้นเมือง ซึ่งจะก่อให้เกิดการรักษาดำรงไว้ซึ่งแหล่งพันธุกรรมไก่พื้นเมืองและรวมไปถึงการนำมาใช้ให้เป็นประโยชน์แบบยั่งยืน โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อเพิ่มรายได้เกษตรกรและสามารถรักษาและดำรงไว้ซึ่งความหลากหลายในด้านแหล่งพันธุกรรมหรือสายพันธุ์ลดความเสี่ยงต่อการสูญหาย เพราะไก่ในแต่ละภูมิภาคย่อมมีคุณสมบัติทางพันธุกรรมที่แตกต่างกัน เช่น อัตราการเจริญเติบโต ขนาดของลำตัวสีขน ความยาวของแข้ง หรืออวัยวะต่างๆ จะผันแปรไปตามสภาพแวดล้อมโดยไก่จะปรับตัวเข้ากับสภาพแวดล้อมอยู่เสมอ ทำให้ประชาชนได้รับความรู้ในการเลี้ยงดูที่ถูกต้องและส่งเสริมการแข่งขันตามประเพณีท้องถิ่นให้ได้มาตรฐานภายใต้กฎหมายว่าด้วยการป้องกันทารุณกรรมสัตว์และการจัดสวัสดิภาพสัตว์

๔. ความสัมพันธ์หรือความใกล้เคียงกับกฎหมายอื่น

ร่างพระราชบัญญัตินี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อให้มีการอนุรักษ์และพัฒนาไก่พื้นเมืองอย่างยั่งยืน โดยกำหนดให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจัดตั้งศูนย์พัฒนาสายพันธุ์ไก่พื้นเมืองและดำเนินการร่วมกับสำนักงานปศุสัตว์จังหวัดและสำนักงานปศุสัตว์อำเภอในการเผยแพร่ความรู้ในการเลี้ยง การป้องกันโรคติดต่อและปรับปรุงสายพันธุ์ไก่พื้นเมืองแก่เกษตรกรให้มีความหลากหลาย สอดคล้องกับความต้องการในตลาด ส่งเสริมให้มีการแข่งขันตามประเพณีท้องถิ่นและส่งเสริมให้มีวิสาหกิจชุมชนไก่พื้นเมืองนั้น องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีหน้าที่และอำนาจที่จะดำเนินการได้ตามพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. ๒๔๙๖ และที่แก้ไขเพิ่มเติม มาตรา ๕๑ (๕) มาตรา ๕๔ (๓) และมาตรา ๕๗ พระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. ๒๕๓๗ และที่แก้ไขเพิ่มเติม มาตรา ๖๘ (๗) พระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการกรุงเทพมหานคร พ.ศ. ๒๕๒๘ และที่แก้ไขเพิ่มเติม มาตรา ๘๙ (๒๕) และพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการเมืองพัทยา พ.ศ. ๒๕๔๒ และที่แก้ไขเพิ่มเติม มาตรา ๖๒ (๑๔) ที่กำหนดให้เทศบาล องค์การบริหาร

ส่วนตำบล กรุงเทพมหานคร และเมืองพัทยา มีอำนาจหน้าที่ในการบำรุงและส่งเสริมการประกอบอาชีพของราษฎร โดยองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีอิสระในการบริหารการจัดทำบริการสาธารณะ ซึ่งต้องพิจารณาบรรจุไว้ในแผนงานโครงการและข้อบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีหรือข้อบัญญัติงบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติมตามความเหมาะสมและจำเป็น ซึ่งครอบคลุมชีวิตความเป็นอยู่ของประชาชนที่หลากหลาย และสภาพบริบทขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นแต่ละแห่ง ประกอบกับกรมปศุสัตว์ โดยสำนักงานปศุสัตว์จังหวัดและสำนักงานปศุสัตว์อำเภอ มีอำนาจและหน้าที่ตามกฎหมายกระทรวงแบ่งส่วนราชการกรมปศุสัตว์ กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ พ.ศ. ๒๕๕๗ ข้อ ๒ ที่กำหนดให้กรมปศุสัตว์มีภารกิจเกี่ยวกับการส่งเสริม การวิจัย การถ่ายทอดเทคโนโลยี และการพัฒนาเทคโนโลยีเกี่ยวกับการปศุสัตว์ รวมทั้งบริหารจัดการทรัพยากรพันธุกรรมและความหลากหลายทางชีวภาพด้านการปศุสัตว์ กรมปศุสัตว์จึงมีภารกิจในการอนุรักษ์และพัฒนาไก่พื้นเมืองตามกฎหมายดังกล่าว สำหรับการขึ้นทะเบียนไก่พื้นเมืองของเกษตรกรย่อมสามารถดำเนินการ และได้รับการคุ้มครองโดยกฎหมายตามความในพระราชบัญญัติคุ้มครองสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ พ.ศ. ๒๕๔๖ มาตรา ๗ (๒) ที่กำหนดให้บุคคลธรรมดา กลุ่มบุคคล หรือนิติบุคคลซึ่งประกอบกิจการค้าเกี่ยวข้องกับสินค้าที่ใช้สิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ และมีถิ่นที่อยู่ในแหล่งภูมิศาสตร์ของสินค้ามีสิทธิขอขึ้นทะเบียนบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ได้ มาตรา ๒๗ ที่กำหนดให้การใช้สิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์เพื่อแสดงหรือทำให้บุคคลอื่นหลงเชื่อว่าสินค้าที่มีได้มาจากแหล่งภูมิศาสตร์ที่ระบุในคำขอขึ้นทะเบียนเป็นสินค้าที่มาจากแหล่งภูมิศาสตร์ หรือการใช้สิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์โดยประการใดที่ทำให้เกิดความสับสนหรือหลงผิดในแหล่งภูมิศาสตร์ของสินค้าและในคุณภาพ ชื่อเสียง หรือคุณลักษณะอื่นของสินค้านั้น เพื่อให้เกิดความเสียหายแก่ผู้ประกอบการรายอื่น อันถือว่าเป็นการกระทำโดยมิชอบ และมาตรา ๓๙ กำหนดให้ผู้กระทำการตามมาตรา ๒๗ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินสองแสนบาท

๕. ผลกระทบโดยรวมที่อาจเกิดขึ้นจากกฎหมาย

ผลกระทบต่อเศรษฐกิจ

หากกฎหมายฉบับนี้ประกาศใช้จะกระทบต่อภาระงบประมาณของรัฐบาลที่จะต้องจัดสรรเงินงบประมาณเพื่อให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีการจัดตั้งศูนย์พัฒนาสายพันธุ์ไก่พื้นเมืองใช้ในการสนับสนุนการปฏิบัติหน้าที่ให้เป็นไปตามร่างพระราชบัญญัติดังกล่าว

๖. การกำหนดให้มีระบบอนุญาต อนุมัติหรือการใช้ดุลพินิจของเจ้าหน้าที่

☒ มี ☐ ไม่มี

เหตุผลและความจำเป็น

- มีการพิจารณาคำร้องขอขึ้นทะเบียนไก่พื้นเมืองของเกษตรกร เพื่อเป็นการอนุรักษ์ พัฒนาปรับปรุงสายพันธุ์ไก่พื้นเมืองให้มีมาตรฐาน อันเป็นการส่งเสริมให้รัฐสามารถให้ความช่วยเหลือในการเลี้ยงดู ป้องกันโรคติดต่อ และศึกษา วิจัยพัฒนาสายพันธุ์ไก่พื้นเมืองให้มีความหลากหลายสอดคล้องกับความต้องการของตลาดได้อย่างมีประสิทธิภาพและครอบคลุมกับบริบทของสังคมไทย

๗. การกำหนดให้มีระบบคณะกรรมการ

☐ มี ☒ ไม่มี

เหตุผลและความจำเป็น

๘. บทกำหนดโทษ

☒ ไม่มี

☐ โทษทางอาญา

☐ โทษทางปกครอง

☐ โทษปรับเป็นพินัย

☐ โทษอุปกรณ์

เหตุผลและความจำเป็น

-

ส่วนที่ ๔ การเปิดเผยรายงานผลการรับฟังความคิดเห็นและรายงานผลการวิเคราะห์ผลกระทบอันเกิดขึ้นจากร่างพระราชบัญญัติ

คณะกรรมการรับฟังความคิดเห็นและวิเคราะห์ผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นจากร่างพระราชบัญญัติที่เสนอโดยสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรหรือผู้มีสิทธิเลือกตั้ง ได้เปิดเผยรายงานผลการรับฟังความคิดเห็นและรายงานผลการวิเคราะห์ผลกระทบอันเกิดจากร่างพระราชบัญญัติ ทางเว็บไซต์รัฐสภา www.parliament.go.th แล้วตั้งแต่วันที่ ๘ มีนาคม ๒๕๖๕

คณะกรรมการรับฟังความคิดเห็นและวิเคราะห์ผลกระทบที่อาจเกิดขึ้น
จากร่างพระราชบัญญัติที่เสนอโดยสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรหรือผู้มีสิทธิเลือกตั้ง
สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร